

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg sagde indledningsvis, at det lignede meget det rituelle med de her nedskæringer, og jeg må sige, at hr. Villy Søvndal og i øvrigt også hr. Ole Stavad jo fuldt ud levede op til forventningen om, at det var den retorik, der kom hvert forår med, at nu skærer man ned i kommuner og amter og det endda meget drastisk.

Hr. Villy Søvndal siger, at der er meget langt fra virkeligheden til den opfattelse, som regeringen har af, hvordan det tegner sig. Jeg ved ikke, hvordan hr. Villy Søvndal ser på det at være offentligt ansat. Regeringens opfattelse og min opfattelse er, at offentligt ansatte er nøjagtig lige så dygtige som privatansatte og nøjagtig lige så flittige som privatansatte. Omvendt er privatansatte lige så dygtige som offentligt ansatte, lige så flittige. Det er flittige mennesker alle sammen, der gør deres bedste.

Det er i hvert fald noget af en påstand at mene, at når vi ansætter flere offentligt ansatte, så bestiller de ikke noget. Det må jo være konsekvensen, hvis ikke det medfører bedre service. Hvis man ansætter flere til at løse de samme opgaver, så må det betyde, at hvis alle er lige så flittige, som man var i forvejen, så øger man også service. Hvis det, at man ansætter 10.000 flere i kommuner og amter, betyder, at man reducerer servicen, så må svaret jo være, at så skal man ikke ansætte 10.000 flere i amter og kommuner. Men hvor er så balancen? Øger man så servicen ved at reducere i antallet af offentligt ansatte? Det må jo være konsekvensen, når vi bliver skældt ud for at ansætte flere i kommuner og amter eller give mulighed for det, end der overhovedet har været forudsat.

Kl. 12.10

Det samme i virkeligheden med udgiften pr. barn i børnehaver. Det er også til fru Line Barfod. Når man bruger flere penge pr. barn, hvordan kan det så være en serviceforringelse? Eller betyder det, at hvis man bruger det samme antal kroner pr. barn, så er det status quo, og bruger man færre penge pr. barn, så er det en serviceforbedring?

I min opfattelse er det altså sådan, at hvis vi bruger flere penge pr. barn, så er det en serviceforbedring, og det er præcis det, vi gør i 2004 i forhold til 2003. Der bruges flere penge pr. barn i daginstitutioner, end der gjorde tidligere.

Så er det rigtigt, at på folkeskolens område – det er til hr. Villy Søvndal – bruges der færre penge pr. elev, marginalt færre penge. Det skyldes jo, at dengang elevtallet faldt, reducerede

man ikke udgifterne tilsvarende. Da øgede man udgiften pr. folkeskoleelev meget mere end forudsat. Det er jo så også grunden til, at den tidligere regering både i 2000 og i 2001 i kommuneaftalerne aftalte, at nu var målet op til 2005 at reducere den gennemsnitlige udgift pr. elev i folkeskolen.

Det står skrevet ned både i 2000-aftalen og i 2001-aftalen. Jeg kan citere fra 2001-aftalen, hvor der står under Folkeskoler og dagpasning: Væksten i elevtallet i folkeskolen giver et potentiale for bedre ressourceudnyttelse, således at ressourceforbruget pr. elev i folkeskolen kan bringes ned. Det var det, hr. Ole Stavad mente var formålet.

Tænk, den tanke har vi tit også haft, det er der meget fornuft i. Det, man ikke gjorde, da man kunne, nemlig at flytte rundt på midlerne, fordi elevtallet faldt, har man chancen for at rette op på, nu når elevtallet stiger. Men tænk, det stemte hr. Villy Søvndals parti for, i og med at det aktstykke, der udmønter kommuneaftalen i 2001, fik SF's stemme.

Så man må altså spørge, hvad holdningen egentlig er. For jeg tror, at man i 2001 blev grebet af et vist klarhedens lys om mulighederne, og hvad der egentlig var reelt, hvis man skal få det optimale udbytte af skatteborgerne penge. Der blev man lige ramt af klarhedens lys. Så vil jeg godt acceptere, at det senere slukkede igen, og det gør så, at vi kan have denne retoriske debat hvert år forud for kommuneforhandlingerne.

Men der er en ting, der er klar. Der er aldrig nogen i den nuværende opposition, der nogen sinde har stemt for en finanslov eller en kommuneaftale, der giver flere penge totalt set til serviceområdet. Aldrig nogen sinde har vi brugt så mange penge pr. dansker, som vi gør i år. Og det, vi står over for, er at bruge endnu flere penge næste år, og i øvrigt næste år igen, og næste år igen, og næste år igen. Vi har vækst hvert eneste år i den tidshorisont, vi egentlig formelt har lagt os fast på, altså Danmark op til 2010.

Så vil jeg lige sige til hr. Ole Stavad, der havde nogle klare spørgsmål, at hr. Ole Stavad i nogen tid, i virkeligheden også under strukturdrøftelserne, som kommer, jo har ting at skulle have læst: Hvad betyder skattestoppet for kommunerne? Hvad betyder skattelettelserne? Når man nævner, at det medfører et eller andet kommunalt problem, så skal man huske, at der ikke er noget skattestop for den enkelte kommune. Den aftale, regeringen indgår, er for kommunerne kollektivt.